

Den ærede Ordfører indrømmede jo ogsaa nu ved at citere en Del af den gamle Fundats, at Kjøbenhavn her har en Forret — d. v. s. ikke Kjøbenhavns Kommune, men de fattige uden for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn — til at nyde fri Kur og Pleje paa Hospitalet, og det forekommer mig, at en Forret, som er givet til fattige Mennesker her i Kjøbenhavn, har Rigsdagen ingen Ret til at fratage dem, og den kan navnlig ikke fratages dem ved, saaledes som den højtærede Ordfører skriver i Betænkningen, at man forandrer Navnet fra Frederiks Hospital til Røgshospital. Ligesom en Person, naar han skifter Navn, ikke derved mister de Rettigheder eller kan uddrage sig de Forpligtelser, han har i Forvejen, saaledes kan jeg ikke indse, at det, at Hospitalet nu skal kaldes Røgshospital, i nogen Maade skulde indskrænke eller ophæve Rettigheder, som de fattige her i Kjøbenhavn have nydt i mange, mange Aar. Men naar det kan blive saaledes, som den højtærede Minister udtalte, at disse Rettigheder bestaa fremdeles, og at de Midler, som ere henlagte til dette Hospital, fremdeles kunne blive anvendte til dem, som de oprindelig ere bestemte for ifølge Fundatsen, saa bliver Sagen jo en ganske anden, og saa forekommer det mig, at vi her i Kjøbenhavn ikke have Grund til at klage. Jeg er derfor den højtærede Minister meget taknemmelig for hans Udtalelser, fordi de netop ere i den Aand, hvori Fundatsen er given, og jeg haaber derfor, at Administrationen fremdeles vil administrere disse Midler i samme Aand og Øjemed, hvori de ere blevne givne.

Den højtærede Ordførers Udtalelser gaa jo derimod i en ganske anden Retning. Den højtærede Ordfører udtalte forleden, da Lovforslaget var til Forhandling, følgende: „Men man opnaar ogsaa, hvad jeg betragter som en ganske overordentlig stor Vinding for Statskassen, at Adgangen er lige for Befolkningen saavel fra By som fra Land“. Mod denne Udtalelse kan jeg ikke andet end protestere. Det kan ikke være Lovgivningsmagtens Mening, at ville behandle denne Sag paa den Maade. Hvad mener for øvrigt den ærede Ordfører, naar han siger, at det bliver en Vinding for Statskassen? Det kan det dog vist neppe blive. Her er jo Tale om forøgede Udgifter for Statskassen, men det kunde jo tænkes at blive en Vinding paa den Maade, at den Forret, som de fattige i Kjøbenhavn have haft, nu bliver taget fra dem og delt ud til hele det øvrige Land. Jeg

skal oplyse, hvad der fremgaar af Hospitalets Beretninger, at f. Eks. i Aaret 1899—1900 laa der paa Frederiks Hospital 1,499 indenbys Patienter til fri Kur og Pleje og af udenbys Patienter 508; det vil med andre Ord sige, at af de lidt over 2,000 Personer, der i det Aar have faaet fri Kur og Pleje, repræsenterede de indenbys Patienter 59,000 Sygedage, og de udenbys 26,219 Sygedage. Man vil se, det er et meget stort Tal af fattige syge, der her i Kjøbenhavn have nydt godt af de Goder, der tilkom dem ifølge den gamle Fundats, der er knyttet til Hospitalet. Jeg mener nu, at vi Repræsentanter for Kjøbenhavn ikke kunne andet end paatale, at denne Forret fratages dem. En Udvidelse af Tallet paa de Patienter uden for Kjøbenhavn, hvem der skal ydes fri Pleje, have vi aldrig sat os imod, eller at det Beløb, der ydes hertil, blev sat op Aar for Aar paa Finansloven, saa at det paa dette Finanslovsforslag udgør 70,000 Kr. Vi ere heller ikke imod, at denne Ydelse udstrækkes videre, og at Beløbet sættes endnu højere, saa at saa mange flere uden for Kjøbenhavn kunne nyde godt af dette Hospital ved fri Kur og Pleje. Vi have kun søgt at bevare den 150 Aar gamle Ret for fattige syge her i Kjøbenhavn. Den ærede Ordfører nævnte, at Staten paa dette Finanslovsforslag foreslaar at tilskyde til Frederiks Hospital 357,000 Kr., men disse Penge blive jo benyttede til mange andre Ting end til fri Kur og Pleje for udenbys Patienter. At Frederiks Hospital tillige er Lærestanstalt for Danmarks Læger, sluger en stor Del af disse Penge, idet Lønninger af Professorer og Lærere i høj Grad forøge Statskassens Udgifter. Deraf kommer den store Sum, den ærede Ordfører nævnte for hver Patient, nemlig over 4 Kr. daglig. Drager man en Sammenligning med Kommunehospitalet, er det overordentlig meget, og dette kan som sagt kun forklares derved, at Hospitalet tillige er Lærestanstalt.

Ligesom i Fredags skal jeg ogsaa i Dag gøre nogle Bemærkninger om Oprettelsen af en Klinik for Hud- og Kønssygdomme. Det forekommer mig meget uheldigt, at netop disse Sygdomme ikke kunne blive behandlet paa et Røgshospital. Jeg mente, at dette kom til at gaa ud over f. Eks. Kjøbenhavns Kommune og maaske ogsaa andre større Købstæder, som f. Eks. Aarhus, der har indrettet et udmærket godt Kommunehospital. Forholdet er nemlig, at Folk med disse Sygdomme søge ind til de større Byer, særlig til Kjøbenhavn.